

[Formanden.]

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved.

Eksemplarer er omdelt.

Sagen kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det Spørgsmaal, der gennem dette Lovforslag forelægges til Behandling her i det høje Ting, er af en saadan Rækkevidde og en saadan Alvor, at jeg tør have Lov til at gaa ud fra, at Tingets ærede Medlemmer har fulgt den Redegørelse, der gennem Debatten i Folketinget er fremkommet med Hensyn til hele det foreliggende Spørgsmaal.

Alle ærede Medlemmer ved, at Begivenheder ude i Verden har fremkaldt en Indgriben fra Folkeforbundets Side, og at dette har ført til Beslutninger, som i Henhold til Pagtens Art. 16 paalægger Danmark visse Forpligtelser. Vi har modtaget Henstillinger om den nærmere Karakter af de Foranstaltninger, som det ønskes, at de forskellige Magter, altsaa ogsaa Danmark, skal iværksætte. Der findes imidlertid ikke i den almindelige Lovgivning fuldt tilstrækkelig Bemyndigelse til at iværksætte disse Foranstaltninger. Der har tidligere, i 1921, paa Opfordring af Folkeforbundet været forberedt en saadan Lovgivning, men man besluttede sig den Gang til at henlægge det i Ministerierne udarbejdede Forslag i Stedet for at fremføre det. Nu foreligger et Tilfælde, hvor noget saadant er fornødent. Det er rigtigt, at det meste af, hvad vi opfordres til at gøre i Øjeblikket, kunde iværksættes paa Grundlag af de Regler, der gælder for Indførsel og for visse Varers Udførsel fra Danmark allerede under den bestaaende Ordning. Men da disse Regler alle er givet med helt andre Formaal for Øje, har jeg for mit Vedkommende og Ministeriet anset det for rigtigere at tilvejebringe en Bemyndigelse, der tager Sigte paa selve den Op-gave, som ved denne Lejlighed skal løses. Det har været og er fremdeles vor Opfattelse, at denne Bemyndigelse bør være af almen Karakter, saaledes at man ikke giver en Lov om selve det foreliggende Tilfælde, men tilvejebringer et Grundlag for ogsaa i andet Tilfælde at kunne opfylde de Forpligtelser, som af alle anerkendes at være indeholdt i Folkeforbundspagten.

Jeg kan tilføje, at denne Betragtning

har været mødt med den Indvending, at man derved fjernede fra Rigsdagen Muligheden for at øve Indflydelse paa, under hvilke Former, i hvilket Omfang og i hvilke Tilfælde en saadan Gennemførelse af Folkeforbundspagtens Betingelser skal finde Sted for Danmarks Vedkommende. Det har ikke paa noget Tidspunkt været i vor Tanke at unddrage Rigsdagen al mulig Medvirkning i saa Henseende. Før Forslaget forelagdes, havde vi indgaaende Drøftelse med Medlemmer, som havde repræsenteret Danmark under Forhandlingerne i Genève, og som var udgaaet af den danske Rigsdag, og med Formændene for de fire politiske Partier, der er repræsenterede baade i dette Ting og i det andet høje Ting, og før selve Begivenhederne i Genève fandt Sted, men da de kunde forudses, har man ganske naturligt drøftet Spørgsmaalet med det udenrigspolitiske Nævn. Det har ikke været muligt at gøre det i disse Dage, da dette Nævn ikke har eksisteret, men det er en Selvfølge, at ved alle saadanne Lejligheder vil man gaa ud fra, at det udenrigspolitiske Nævn, ligesom i Sverige og Norge og i andre Lande, drages med ind i Overvejelserne. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger vedtaget af Folketinget, er dette udtrykkeligt fastslaaet i Loven; efter min Mening laa det allerede i den Lovgivning, vi har om selve det udenrigspolitiske Nævn. Der er dernæst tilløjet, at før Beslutning kan træffes af Regeringen, skal der søges og opnaas Tilslutning af begge de to Finansudvalg, Folketingets og Landstingets.

Der er da sikret Rigsdagen og begge dens Afdelinger den videst mulige Indflydelse paa givne Beslutninger. Ikke des mindre har der i det andet høje Ting været Uenighed om Forslaget, idet man har ønsket kun at lovgive for den ganske bestemte Situation, som i Øjeblikket foreligger — ikke hele det andet Ting, i saa Fald vilde det have præget Lovforslaget, men et Mindretal i det andet høje Ting. Jeg anser ikke denne Opfattelse for at være rigtig; jeg anser det for at være heldigere over for Begivenheder i kommende Tider, hvis saadanne Tilfælde paa ny skulde indtræde, at man da har den almene Bemyndigelse. Jeg tror imidlertid, at det ikke vil være fornødent i en længere Udredning at fremlægge Grunden hertil for dette Ting. Jeg tænker mig, at der kan blive Lejlighed til at gøre det i fuldt Omfang over for et Udvalg, og jeg haaber da, at vi paa Grundlag af en saadan Forhandling maa komme til Forstaaelse om dette Spørgsmaal, hvor det er i alles Interesse, at vi optræder i saa stor